

communi essentia conveniunt omnia singularia. Quia
si sunt ejusdem speciei, eandem habere debent essentiam
equè cum ipsis omnibus communicatam. Zabara. d. l.
c. 6. Neque etiam ab accidentibus. Quia nullum
accidens substantiam constituit. Omne enim accidens
substantia est posterius. Scalig. Exerc. 5. Sect. 1. Arist.
4. Metaphys. cont. 7. Zabarell. lib. 2. de prim. rer.
mat. c. 11. At nullum posterius est prioris causa. Quia
sic actu nondum est. At nihil actu est causa, nisi ipsum
sit actu. Fons. 5. Metaph. c. 2. quest. 10. Sect. 3.
Iam ergo tandem deveniemus ad formam individua-
lem, quæ facit, ut individuum sit maxime substantia.
Vide Zabarell. d. l. ac Piccol. lib. peculiari de individuat.
Scaliger. Exerc. 307. Sect. 17. Goclen. part. 1. Metaph.
c. 17. & part. 2. Metaph. Diss. 12. Et tantum de hac
questione, queramus ulterius.

VIII. Individua an tantum accidente seu nume-
ro, vel etiam essentia propria differant?

Non satis eruditè illi, qui individuum ab alio indi-
viduo non essentia, sed secundum accidens seu numerum
dudaxat differre statuunt. Crassissimum enim hoc judi-
cium, ut rectè vocat Scal. Exerc. 307. Sect. 17. Nume-
rus enim est res quedam consequens existentiam,
& vagans per collectionem unitatum. Non quia nu-
merantur anime, dicemus eas numero distingui, sed
numerari, quia sunt diverse h. est separate unitates.
Non enim anima Cesaris constituitur ab unitate,
Sed ejus unitas est. Quia substantia quedam est.
Sic & equi species à leonis specie distinguitur nu-
mero. Quia hujus unitas non est unitas illius.

EXERC. VIII.

At